

FREEDOM

แมกกาซีนเสรีภาพโดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
สำหรับผู้นับสนุนและสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
ปีที่ 2 ฉบับที่ 4/2554

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

วันที่แสงส่องถึง

เรียนวุฒิสมาชิกและสมาชิก

ตลอด 1 ปีที่ผ่านมา คณะกรรมการได้ร่วมมือและประสานงานกับผู้อำนวยความสะดวกและเจ้าหน้าที่ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ในการทำงานต่างๆ อย่างเต็มที่ถึงความสามารถ เราสามารถร่วมกันผลักดันให้เกิดกิจกรรมในประเด็นสิทธิมนุษยชนต่างๆ มากมายที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทย ซึ่งส่งผลให้สังคมไทยได้เกิดความตระหนักในประเด็นสิทธิมนุษยชนเพิ่มมากขึ้น เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทยและรวมทั้งในระดับสากล ผ่านกิจกรรมประเด็นสิทธิมนุษยชนที่หลากหลายซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ได้จัดขึ้นครอบคลุมในหลายจังหวัดของประเทศไทย

คณะกรรมการชุดปัจจุบันทั้งหมดได้รับการปฐมนิเทศ เพื่อแนะนำเกี่ยวกับเป้าหมายและทิศทางขององค์กร รวมถึงได้รับทราบเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของกรรมการในการที่จะร่วมประสานความร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการโดยมีคุณมาบาร่า เดทรอดิ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่าย International Mobilization Program จากสำนักงานเลขาธิการ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ทำให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้เกิดการประสานงานและความร่วมมือที่ดีระหว่างสำนักงานเลขาธิการ กับ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ระหว่างคณะกรรมการกับเจ้าหน้าที่และสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ส่งผลให้กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อการรณรงค์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย

นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้รับการสนับสนุนจาก แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย โดยคุณแอนโทนี มิทเชล ประธานคณะกรรมการ ได้เดินทางมาเยี่ยมคณะกรรมการและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ในการทำงานของพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะกรรมการ เพราะแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยสามารถสร้างกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง ประสบการณ์ของพวกเขาสามารถช่วยให้คณะกรรมการของเราได้เกิดการเรียนรู้ที่จะบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดจะได้แก่สังคมไทยต่อไป

ภารกิจสำคัญซึ่งถือเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของคณะกรรมการซึ่งก็คือการร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการกำหนดทิศทางขององค์กรในปีต่อไป อีกทั้งได้อนุมัตินโยบายด้านต่างๆ ขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านทรัพยากรบุคคล นโยบายด้านการเงิน คู่มือปฏิบัติงาน คู่มือปฐมนิเทศ นโยบายอาสาสมัคร นโยบายด้านการเดินทาง คู่มือสมาชิก หลักปฏิบัติของสมาชิกและนักกิจกรรม นโยบายการปรึกษาหารือกับสมาชิก นโยบายการร่วมมือกับองค์กรพันธมิตร ยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตขององค์กร ยุทธศาสตร์การระดมทุน และที่สำคัญ บทบัญญัติของคณะกรรมการ และธรรมนูญ ปี 2554

นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้ร่วมมือกันสนับสนุนการดำเนินงานของผู้อำนวยความสะดวกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย อย่างสุดความสามารถ เพื่อผลักดันให้เกิดกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์ต่อการรณรงค์สิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง โดยการร่วมประชุมเป็นประจำทุกเดือน เพื่อรับทราบความเคลื่อนไหว รวมถึงให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำงานอย่างเต็มที่

คณะกรรมการทุกคนขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ เต็มกำลังสติปัญญา ตลอดปีที่ผ่านมา ขอขอบคุณสมาชิกและผู้ให้การสนับสนุนทุกท่านที่เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมเพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตลอดมา ขอขอบคุณในทุกๆ ความคิดเห็นที่ส่งมาให้กับองค์กร ซึ่งเราจะรับไว้พิจารณาและนำข้อคิดเห็นเหล่านั้นมาปรับใช้กับการทำงานของเรา ทั้งนี้เพื่อร่วมกันปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีการเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งกันและกันอย่างแท้จริงและยั่งยืนตลอดไป

สุดท้ายขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้ปกป้องคุ้มครองเจ้าหน้าที่และสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ทุกท่านให้มีสุขภาพกายใจที่เข้มแข็งและพร้อมที่จะร่วมมือกันปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตลอดไปร่วมกับเรา

สมชาย หอมลออ

ชินสุข อาศัยธรรมกุล

พรเพ็ญ คงขจรเกียรติ

พิมพ์ใจ พิมพ์ใจชน

ขวัญรวี วัจนุม

ประธาน

รองประธาน

เลขานุการ

เหรัญญิก

กรรมการ

“แมกกาซีนเสรีภาพของคุณ”
กรุณาแจ้งให้เราทราบ หากคุณชอบ

FREEDOM

- + คุณแบ่งปันข้อมูลให้คนอื่น?
- + คุณต้องการเห็นประเด็นอะไรใน FREEDOM ฉบับต่อไป?
- + คุณมีภาพหรือบทความที่ต้องการแบ่งปันให้สมาชิกคนอื่น?
- + และสุดท้าย, อย่าลืมเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราที่ www.amnesty.or.th

และเฟซบุ๊กที่ www.facebook.com/AmnestyThailand

ส่งทุกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคุณไปที่:
FREEDOM

ส่งทุกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคุณไปที่: FREEDOM

ผู้ประสานงานฝ่ายพัฒนาสมาชิกและเครือข่าย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

90/24 ซอยลาดพร้าว 1, ถนนลาดพร้าว,

แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

หรือส่งอีเมลที่ membership@amnesty.or.th

FREEDOM

บรรณาธิการอำนวยการ : ปริญา บุญฤทธิ์ฤทัยกุล

บรรณาธิการ : สนิทญา เมืองหนู

กองบรรณาธิการ: ผกามาส คำจำ นาวรัตน์ เสือสอาด ตฤณ ชุมทรัพย์

สุธาวิ วรรณศิริ

ผู้แปล: นาเดีย จาเซ็ม พัชรพล ลิ้มปิยะวรรณ

ศิลปกรรม: ไชยา โคตรศักดิ์

นักศึกษานิเทศศาสตร์: บุณนิษฐ์ ดันติวดีพิงค์ อรรถพล กาญจนแก้ว

ปก: กิจกรรมวันที่แสงส่องถึงฯ จ.นครปฐม แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

FREEDOM แมกกาซีนเสรีภาพโดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

สำหรับวุฒิสมาชิกและสมาชิกแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

90/24 ซอยลาดพร้าว1 ถนนลาดพร้าว แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 02 513 8745, 513 8754

โทรสาร: 0 2 939 2534

อีเมล: info@amnesty.or.th

เว็บไซต์: www.amnesty.or.th

INSIDE THIS FREEDOM

WOULD YOU SEND A LETTER TO SAVE A LIFE?

“จดหมายรักยี่สิบ” กิจกรรมการเขียนจดหมายมาราธอนของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล แสดงพลังจากผู้คนหลายแสนคนทั่วโลก ในการยื่นหัตถ์ต่อผู้เพื่อผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

“ฉันถูกจำคุกเพราะคัดค้านรัฐบาล และออกมาจากคุกด้วยความแข็งแกร่งกว่าเดิม” อดีตนักโทษมนธธรรมสำนึก เพ็ญ ปีเตอร์

CONTENTS

SHINE A LIGHT ON HUMAN RIGHTS DEFENDER

องค์กรผู้หญิงแห่งซัมบับเวหรือโซวา
นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิผู้หญิงถูกปราบปราม

SHINE A LIGHT ON THE FORGOTTEN PRISONER

ฟิลิป การ์มา ถูกจำคุกเพราะทรงสิทธิ์สันติชน

SHINE A LIGHT ON FREEDOM OF EXPRESSION

ยิบบาร์ ชาวาลาน นักกิจกรรมนักศึกษาที่ถูกจำคุก

LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY

ในเดือนธันวาคมของทุกปี ผู้คนหลายแสนคนของเรา สร้างความหมายให้วันสิทธิมนุษยชนสากล ด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรม “จดหมายรักยี่สิบ” กิจกรรมการเขียนจดหมายมาราธอนระดับโลกของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

SHOP SHARE CHANGE

“เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนชีวิต” บิตยสาร BE

I AMNESTY CORNER

ขอบคุณสำหรับการออกมาพูดในนามของสิทธิมนุษยชน ลายเซ็น จดหมาย
และการมีส่วนร่วมของคุณ หมายถึงพลสิทธิ์ที่มากขึ้น

ASK ONE MORE

การที่มี “สมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน” หมายความว่า ในผู้คนหลายล้านคนที่
มาร่วมแรงร่วมใจกัน เรายังมีอีกคน และเราจะไม่ยอมแพ้

SHINE A LIGHT

“วันที่แสงส่องถึง” ในสัปดาห์แห่งการเขียนจดหมายรักษ์(สิทธิ)

ธันวาคม 2554 ณ เอเชีย ประเทศไทย

เล่าโดย: ณ ชุมทรัพย์

“จุดเทียนสักแท่ง ดีกว่าสาปแช่งความมืด” สุภาษิตข้อนี้กระมังที่เป็นต้นกำเนิดของขบวนการอาสาสมัคร ที่ฝังรากลึกลงสู่หลายสังคมวัฒนธรรมทั่วโลก ไม่ว่าเขาหรือเธอจะเป็นใครแต่เชื่อได้ว่าทุกสิ่งทีพวกเขาได้ร่วมกันทำนั้นมีเป้าหมายเดียวกันคือ การเดินทางเข้าหาอิสรภาพ และการรักษาไว้ซึ่งคุณค่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

50 ปีแล้วที่แท่งเทียนเล่มน้อยถูกจุดขึ้น จนถึงปัจจุบันมี 150 ประเทศและดินแดนทั่วโลกที่กำลังส่องสว่าง และยังคงขยายความสว่างต่อไป

แสงสว่างเบาบางคล้ายแสงของหิ่งห้อยยามค่ำคืน เปิดเผยดวงตาของผู้คนให้สามารถเห็นความไร้มนุษยธรรมที่สิงอยู่ในร่างของผู้นำใจแคบ แอบซ่อนอยู่ในข้อกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบโดยผู้แทนประชาชน และแอบเนียนอยู่ในกมลสันดานความโลภของผู้มีอำนาจทางการเงิน แม้ว่าเทียนกว่าสามล้านแท่งทั่วโลกจะถูกจุดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน หากความสว่างยังคงส่องแสงไปไม่ถึงพื้นที่มืดอันกว้างใหญ่ไพศาลของดาวเคราะห์ที่เรียกว่า “โลก” นี้ได้

Shine a light day หรือวันที่แสงส่องถึง คือหลักใหญ่ใจความสำคัญที่กลุ่มสมาชิก อาสาสมัคร และนักกิจกรรม แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ทั่วโลก ต้องการจะส่งสาร ส่งต่อ บอกกล่าวผู้คนให้เห็นว่ายังมีเหยื่อผู้บริสุทธิ์ถูกละเมิดอย่างชอบธรรมอีกนับสิบนับร้อย แต่เรื่องราวของผู้คนเหล่านั้นกลับถูกลืม ไม่มีใครเอ่ยถึง สุดท้ายก็อยู่นอกเหนือการรับรู้ของสังคม

แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย คือส่วนหนึ่งในขบวนการอาสาสมัครที่มีกลุ่มนักกิจกรรมกระจายตัวกันอยู่ในที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย ในชุมชน ในเมืองหลวงและในภูมิภาค ต่างเข้ามาร่วมมือกันในการบอกเล่าเรื่องราวและรณรงค์ในนามของ 3 ผู้เผชิญความเสี่ยง พิเลป การ์มา จากประเทศอินโดนีเซีย ยับบาร์ ชาวาลาน จากประเทศอาเซอร์ไบจาน และองค์กรผู้หญิงแห่งซิมบับเวหรือไวซา จากประเทศซิมบับเว จากความร่วมมือกันระหว่างทีมเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร นักศึกษาฝึกงาน สมาชิกและกลุ่มนักกิจกรรมใน 6 จังหวัด คือ บุรีรัมย์ เชียงราย เชียงใหม่ มหาสารคาม อุบลราชธานี และนครปฐม สามารถทำให้เรื่องราวทั้งสามกรณีได้เป็นที่รับรู้ของผู้เข้าร่วมงาน จดหมายฉบับแล้วฉบับเล่าได้รับการร่วมลงนามและพร้อมส่งไปยังปลายทางเพื่อกดดันรัฐบาลของทั้ง 3 ประเทศปล่อยตัวและคุ้มครองผู้ถูกละเมิดดังกล่าว

เทียนแท่งน้อยถูกจุดขึ้นพร้อมกันทั่วโลกส่องแสงไปสู่พื้นที่มืดมิดเพื่อเผยให้เห็นในสิ่งที่ผู้คนไม่เคยเห็น สิ่งที่สำคัญที่สุดของวันที่แสงส่องถึง คือ การยืนเคียงข้างกับความยุติธรรมด้วยการลงมือกระทำแม้ในสิ่งเล็กน้อยก็ตาม

จดหมายหนึ่งฉบับ ช่วยชีวิตได้จริงหรือ?

การเขียนจดหมายฉบับหนึ่ง
อาจเปลี่ยนชีวิตของใครบางคนได้

คุณมีพลังที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของใครบางคน เพียงแค่เขียนจดหมายหนึ่งฉบับ คุณสามารถช่วยปล่อยตัวนักโทษในธรรมสำนึก หรือ หยุดยั้งการล่อลวงละเมิดผู้คนที่ถูกขึ้นต่อผู้เพื่อสิทธิมนุษยชน คุณสามารถสร้างความหวังโดยการเขียนจดหมายให้กำลังใจแก่ผู้เผชิญความเสี่ยงโดยการมีส่วนร่วมใน กิจกรรม “จดหมายรักษาสี” กิจกรรมเขียนจดหมายมาราธอนเพื่อสิทธิมนุษยชนในระดับสากลของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ในเดือนธันวาคมของทุกปี เสี่ยงของคุณจะร่วมกับเสี่ยงของผู้คนหลายร้อยหลายพันทั่วโลก เรียกร้องให้เกิดการเคารพ ปกป้องและคุ้มครองสิทธิของผู้คนที่ถูกละเมิดเหล่านั้น

จดหมายหนึ่งฉบับ สร้างความแตกต่างได้หรือไม่?

ได้แน่นอน! สมาชิกและผู้สนับสนุนแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลได้เขียนจดหมายมานานกว่า 50 ปี ประสบการณ์ได้พิสูจน์แล้วว่า การเขียนจดหมายสร้างความแตกต่างได้ ผลลัพธ์จากจดหมายแต่ละฉบับเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ เมื่อรวมกับพลังของจดหมายหลายร้อยหลายพันฉบับจากทุกมุมโลก แรงกดดันที่สร้างขึ้นโดยกระแสที่แรงกล้าของความกังวลนี้ไม่อาจปฏิเสธได้ หลายคนบอกแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลว่า “พวกเรามีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ได้เพราะจดหมายเหล่านี้”

คุณจะเขียนจดหมาย เพื่อช่วยชีวิตผู้ถูกละเมิดหรือไม่??

ในเดือนธันวาคมของทุกปี พวกเรานับแสนคนร่วมกันฉลองวันสิทธิมนุษยชนสากล โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเขียนจดหมายรักษาสี กิจกรรมเขียนจดหมายมาราธอนระดับโลกของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล

ปีนี้ พวกเราจะช่วยกันเขียนจดหมาย ส่งข้อความทางโทรศัพท์ และรณรงค์ออนไลน์เพื่อเรียกร้องสิทธิให้แก่ผู้คน การร่วมกิจกรรมเช่นนี้เราได้แสดงให้เห็นพลังความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันต่อผู้คนที่กำลังทนทรมานจากการถูกละเมิดสิทธิ และพยายามสร้างการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงในชีวิตของพวกเขา

ปีที่แล้วเราได้ร่วมกันเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คน ในเดือนธันวาคม 2553 ผู้สนับสนุนและนักกิจกรรมของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลนับพันๆคน จาก 80 กว่าประเทศทั่วโลกร่วมกันลงชื่อในจดหมายร้องเรียนและเขียนข้อความให้กำลังใจกว่า 636,000 ฉบับ และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น

บาทหลวงโซลาลินเดอร์สามารถทำงาน ส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติได้ต่อไป

บาทหลวงโซลาลินเดอร์เป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้ซึ่งทำงานเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในประเทศเม็กซิโก แรงกดดันและความสนใจจากการเขียนจดหมายมาราธอนเปิดโอกาสให้บาทหลวงท่านนี้สามารถทำงานส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติกับทางการเม็กซิโก มันยังช่วยให้ภาพยนตร์เกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติในเม็กซิโกซึ่งมีบาทหลวงโซลาลินเดอร์ร่วมแสดงด้วยเป็นที่รู้จักมากขึ้น (amnesty.org/en/theinvisibles) เจ้าหน้าที่ในศูนย์พักพิงที่บาทหลวงเป็นผู้ดูแลได้สร้างแผ่นป้ายขนาดใหญ่ที่ทำการคัดและจดหมายที่ส่งไปให้กำลังใจพวกเขา และกล่าวว่าพวกเขารู้สึกขอบคุณและชื่นชม

เฟมี ปีเตอร์ เป็นอิสระและได้กลับบ้าน

นักการเมืองฝ่ายค้านชาวแกมเบีย เฟมี ปีเตอร์ ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดจากเรือนจำในเดือนธันวาคม 2553 เฟมี ปีเตอร์กล่าวว่า การแทรกแซงจากพวกเราทำให้ทั่วโลกหันมาสนใจเรื่องราวของเขาและชี้ให้เห็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กำลังเกิดขึ้นในแกมเบีย ลูกชายของเขาบอกว่ากับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลว่า “ผมเคยอยากได้คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเป็นของขวัญคริสต์มาส แต่ปีนี้ผมได้พ่อของผมกลับคืนมา นี่เป็นของขวัญคริสต์มาสชิ้นใหญ่ที่สุดที่ผมเคยได้รับ”

ครอบครัวของเชลิมัน เมอดาลอฟ รู้สึกถึงแรงสนับสนุนจากผู้คนทั่วโลก

ไม่มีใครพบเห็นเชลิมัน เมอดาลอฟอีกเลยตั้งแต่ ปี 2544 ขณะที่เขาถูกควบคุมตัวในเขตเซนนาย พี่สาวของเขา กล่าวว่า “พวกเราดีใจมากที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลและรณรงค์ให้แก่น้องชายของฉัน พวกเราวิ่งเรียนไปยังเจ้าหน้าที่หลาย คนแต่ไม่ได้รับการตอบรับใดๆ แต่ทางการคงไม่สามารถปิดปากเงียบอยู่แบบนี้ได้ตลอดเวลา สักวันพวกเขาจะต้องเอ่ยปาก”

สื่อช่วยเน้นความสนใจต่อการคุกคามนอร์มา ครูซ

เนื่องจากความสนใจที่มีต่อเรื่องราวของนอร์มา ครูซ ในระหว่างการเขียนจดหมายมาราธอนเมื่อปีที่แล้ว สื่อมวลชนในกัวเตมาลาต่างให้ความสนใจต่อการคุกคามที่เกิดขึ้นกับนอร์มา ครูซ นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิผู้หญิงและองค์กรของเธอ นอร์มาคาดว่าเพราะความสนใจจากสื่อมวลชนทำให้เจ้าหน้าที่ทางการไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากจะต้องให้ความคุ้มครองแก่เธอและเพื่อนร่วมงานและสอบสวนการคุกคามที่เกิดขึ้น นอร์มากล่าวว่าเธออยากจะหาวิธีที่จะขอบคุณทุกคนที่ส่งจดหมาย และการรณรงค์ให้ สิ่งเหล่านี้จัดแสดงอยู่บนกำแพงสำนักงานของมูลนิธิเพื่อผู้รอดชีวิต (Fundación Sobrevivientes) ในเมืองกัวเตมาลาซิตี

คادی บาสซิน รู้สึกตื่นตัวใจอย่างมาก ต่อแรงสนับสนุนที่ได้รับ

คادی บาสซิน พยายามหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้นกับสามีของเธอ ซอง ไดแอนด์ หลังจากที่เขาถูกจับกุมในปี 2542 เธอส่งผ่านข้อความต่อไปนี้ไปถึงผู้คนที่เขียนจดหมายไปหาเธอว่า “ขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ ฉันรู้สึกตื่นตัวใจอย่างมากต่อความจริงที่ว่าผู้คนที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากประเทศเซเนกัลกลับเป็นห่วงเป็นใยในสถานการณ์ของฉัน เธอรู้สึกอุ่นใจที่ได้รู้ว่า มีผู้คนส่งจดหมายร้องเรียนไปที่ทางการด้วย

ชุมชนชาวโรมาได้รับจดหมาย ให้กำลังใจอย่างหลากหลาย

ครอบครัวชาวโรมาที่ถูกบังคับให้อยู่อาศัยในประเทศโรมาเนีย รู้สึกดีใจมากที่ได้รับจดหมายให้กำลังใจจากนักกิจกรรม รวมถึงได้รับรู้ว่ามีคนส่งจดหมายร้องเรียนไปยังผู้ว่าฯจังหวัดในนามของพวกเขา “ขอบคุณ พวกเราได้รับจดหมายแล้วนับร้อยฉบับ และยังมีจดหมายอีกมากมายรอเราอยู่ที่ทำการไปรษณีย์”

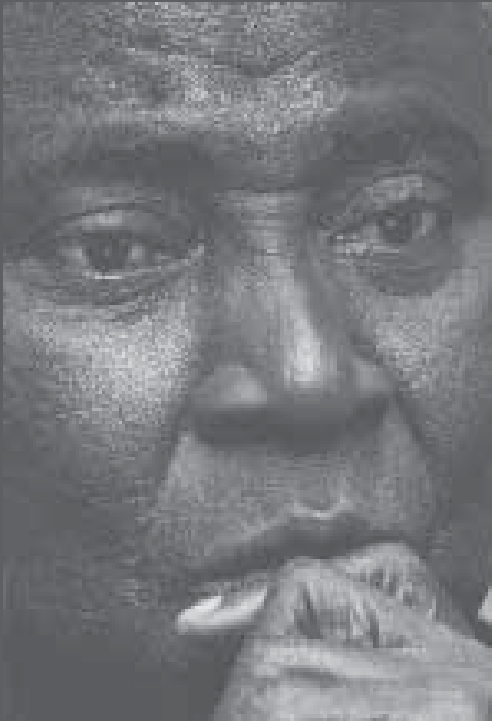

ซาเบอร์ ราฮูบี ได้รับการปล่อยตัวใน การนิรโทษกรรมของตูนิเซีย

ซาเบอร์ ราฮูบีได้รับการปล่อยตัวในเดือนมีนาคม 2554 ซึ่งเป็นผลส่วนหนึ่งจากการนิรโทษกรรมทั่วไปภายหลังจากการลุกฮือของประชาชนในตูนิเซีย เขาเข้าพิธีแต่งงาน พ่อของเขาติดต่อกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเพื่อขอขอบคุณบรรดาเคลื่อนไหวที่สนับสนุนลูกชายของเขาตลอดปีในระหว่างที่ถูกคุมขัง รวมถึงกำลังใจและการปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการเขียนจดหมายมาราธอนปี 2553

อดีตนักโทษมโนธรรมสำนึก เพมี ปีเตอร์ ผู้จัดการด้านรณรงค์ พรรคเอกภาพประชาธิปไตยซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านของแอมเบีย ซาบซึ่งใจ เพราะจดหมายให้กำลังใจที่เขาได้รับขณะอยู่ในคุก

“ผมเข้าคุก เพราะคัดค้านรัฐบาล และออกมา แข็งแรงแกร่งกว่าที่เคย”

จาก WIRE ฉบับสิงหาคม / กันยายน 2554

วันเสาร์หนึ่งในเดือนตุลาคม 2552 ผมกำลังประชุมการเมืองอย่างสงบในเมืองเซเรกันดา ประเทศแอมเบีย จากนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มาตรวจและขอใบอนุญาตให้จัดการประชุม ซึ่งพวกเราไม่มี เพราะเราเคยทำเรื่องขอแล้วแต่ตำรวจปฏิเสธไม่ให้เรา

ผมถูกกักตัวไว้ในวันต่อมา พวกเขาเอาโทรศัพท์มือถือของผมไป และกักตัวผมไว้ที่สถานีตำรวจทั้งวัน ในช่วงเย็น ผมได้รับการประกันตัวออกมา ด้วยเงิน 1,000 ดาลาสี แอมเบีย [ประมาณ 36 เหรียญสหรัฐ] แล้วบอกให้ขึ้นศาลในวันถัดไป

ผมถูกข้อหา “รวมตัวฝูงชน และใช้กำลังในที่สาธารณะ” โดยไม่ได้รับอนุญาต การสืบค้นคดีของผมกินเวลาเจ็ดเดือน เมื่อครบเจ็ดเดือน ผมได้รับคำตัดสินว่าผิดและพิพากษาให้จำคุกหนึ่งปีและปรับ 10,000 ดาลาสี

ผมรู้สึกประหลาดใจใหม่ที่พวกเขาขัดแย้งข้อหาให้ผม? ไม่ ผมประหลาดใจใหม่ที่ตื้อตึงคุก? ไม่เลย ผมรู้อยู่แล้วว่ามันจะต้องเกิดขึ้น และผมก็ได้เตรียมตัวเตรียมใจรับมือกับมัน

มันเป็นเรื่องปกติทั่วไปในแอมเบีย ผมรู้จักผู้คนที่ได้รับการจับกุมและคุมขังโดยไม่ได้รับการไต่สวน คุณอาจถูกคุมขังนานเท่าที่ประธานาธิบดีต้องการ

ผมเข้าคุกในวันที่ 1 เมษายน ผมไม่รังเกียจเลยที่ต้องติดคุกในวันเมษาหน้าโง่ (April Fools' Day) แต่ผมผิดหวังที่พลาดโอกาสเทศกาลอีสเตอร์ ซึ่งเริ่มในสุดสัปดาห์นั้น อีสเตอร์เป็นสิ่งที่สำคัญมากกับผมเสมอมา และตอนนี้ผมต้องใช้เวลารวันอีสเตอร์ในคุก ห่างจากครอบครัวและชุมชนของผม

คุกคือโลกใบใหม่ เรามีห้องสุขาหนึ่งห้องและห้องอาบน้ำหนึ่งห้องใช้ร่วมกันสำหรับผู้ต้องขัง 40 คน เวลาที่ผมสามารถเห็นแสงอาทิตย์ได้โดยตรงมีเพียงตอนที่มีคนมาเยี่ยมและเมื่อผมไปโบสถ์ของคุก ไม่มีการระบายอากาศในคุก เมื่อผมล้มป่วย เจ้าหน้าที่เรือนจำปฏิเสธที่จะส่งผมไปหาหมอที่โรงพยาบาล แต่ผมมียาที่ส่งมาให้ผมจากนอกคุก

ผมรู้ว่ามันทำงานเบื้องหลัง เพื่อขอยกโทษให้ผม แต่ผมก็ไม่ได้สนใจกับการยกโทษ ถ้ามีการเสนอมา ผมจะปฏิเสธมัน ยกโทษให้ผมอะไรละ? ผมถูกจับกุมโดยมิชอบ ถูกคุมตัวโดยมิชอบ และถูกตัดสินลงโทษโดยมิชอบ ผมไม่ได้ทำอะไรผิด นอกเหนือจากการใช้สิทธิของผม

ผมได้รับจดหมายประมาณ 1,500 ฉบับจากสมาชิกของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล และสำเนาของจดหมายที่พวกเขาส่งในนามของผมไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมของแอมเบีย มีจดหมายจากญี่ปุ่น, โปแลนด์, อิตาลี, สหรัฐอเมริกาและที่อื่นๆ จดหมายฉบับหนึ่งกล่าวว่า “ฉันคิดถึงคุณ ฉันส่งความปรารถนาดีให้คุณ ฉันสนับสนุนคุณ” อีกฉบับกล่าวว่า “ฉันหวังว่าคุณจะถูกปล่อยตัวเร็วๆ นี้” บางคนเขียนมา ขอให้ผมมี “ปีใหม่ที่มีความสุขและเสรีภาพ” และสัญญาว่า “เราจะไม่ลืมคุณ” คนอื่นๆยืนยันกับผมว่า “พวกเราจะเขียนจดหมายถึงประธานาธิบดีของคุณ”

ผมซาบซึ้งในการให้กำลังใจนี้อย่างมาก ผมอยากจะขอบคุณการเคลื่อนไหวของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล สำหรับความกระตือรือร้นและความกล้าหาญ และสำหรับการแสวงหาความยุติธรรมอย่างแรงกล้า และผมก็ขอให้ทุกคนทุกคนสุขสันต์วันเกิด โปรดคงความแข็งแกร่งต่อไป และยืนหยัดต่อสู้เพื่อนักโทษมโนธรรมสำนึกคนอื่นๆ ทั้งคนที่ถูกฆาตกรรม ที่สูญหาย ที่ถูกคุกคาม และที่รับโทษอย่างไม่ได้รับความเป็นธรรมเพียงเพราะสิ่งที่พวกเขาพูดหรือเขียน - เช่นเดียวกันกับที่พวกคุณได้ต่อสู้อย่างแข็งแกร่งเพื่อตัวผม

หากคุณกำลังคิดลงมือเขียนจดหมาย - โปรดจำว่า พวกเรา คนธรรมดา นี่แหละ คือตัวต่อไปสู่ความยุติธรรม พวกเรามีพลังนี้ คุณมีพลังนี้ จงใช้พลังนี้

ผมได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2553 วันสิทธิมนุษยชนสากล หลังจากที่ถูกคุมขังนาน 8 เดือน 10 วัน ผมออกมาแข็งแรงกว่าเดิม ผมยังคงทำงานการเมือง ผมยังคงต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยและนิติธรรม และผมไม่กลัวที่จะติดคุก ผมยินดีจะติดคุกอีกครั้ง ถ้าจำเป็น

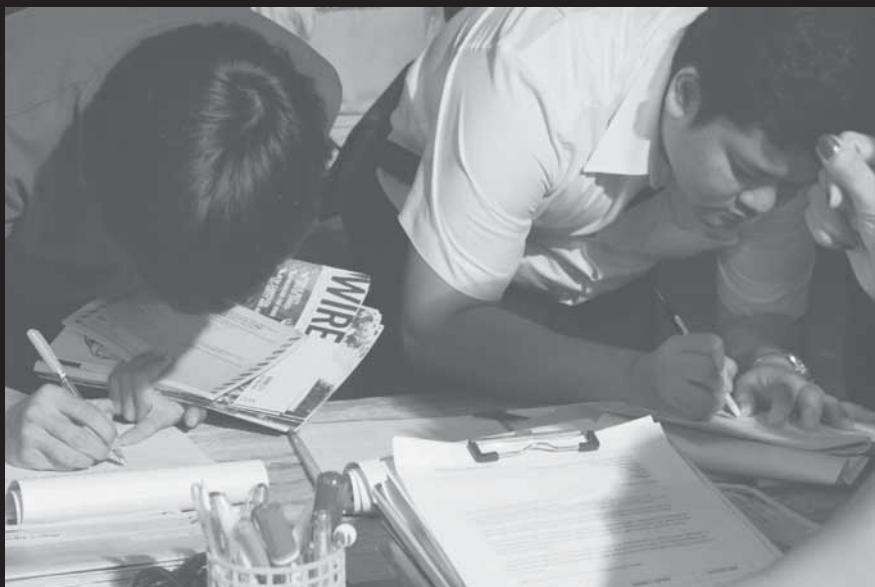
"LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY"

"จดหมายจากคุณทำให้ฉันมีชีวิตอยู่รอด จดหมายจากคุณทำให้ฉันเข้มแข็ง และมีกำลังใจที่จะต่อสู้ต่อไป" ...นี่คือเสียงของนักข่าวหญิงที่ถูกจำคุกในประเทศไนจีเรีย ปัจจุบันได้รับการปล่อยตัวเป็นอิสระแล้ว

"จดหมายฉบับเล็ก และการ์ดของคุณเปรียบเสมือนระเบิดเวลาเมื่อส่งถึงเจ้าหน้าที่รัฐ แต่เมื่อถูกส่งมายังที่กักกันของเรา ก็กลายเป็นแสงสว่าง...เราต้องการแสงสว่าง" ...ซานารี ยูธดาตาทัน อดีตนักโทษมโนธรรมสำนึกในประเทศตุรกี ที่ได้รับการปล่อยตัวแล้วเช่นกัน

คำกล่าวเหล่านี้ทำให้เรามีพลังในการจัดกิจกรรมเขียนจดหมายรักษสิทธิ (Write for Rights) ขึ้นทุกปี เพราะเราเชื่อมั่นในพลังของการลงชื่อ เพียงแค่จรวดปลายปากกาเขียนชื่อไม่กี่นาที คุณก็สามารถช่วยเหลือนักโทษมโนธรรมสำนึกจากทั่วทุกมุมโลกให้หลุดพ้นจากการถูกคุมขังได้ นี่คือพลังของลายเซ็นที่มีมากกว่าที่คุณคิด

ธันวาคม 2554 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับผู้คนนับแสนทั่วโลกมองคิโนนามของ 3 ผู้เผชิญความเสี่ยง อันได้แก่องค์กรผู้หญิงแห่งซิมบับเว ฟิเลป การ์มา ผู้ถูกจำคุกเพียงเพราะชูงและ ยัมบาร์ ชาวาลาน นักกิจกรรมนักศึกษาที่ถูกจำคุก เพราะโพสต์ข้อความบนเฟสบุ๊ค ผ่านกิจกรรมมองคิโนนามภายใต้ชื่อ "LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY - วันที่แสงส่องถึง...ในสัปดาห์แห่งการเขียนจดหมายรักษสิทธิ" ซึ่งปิดฉากลงอย่างสวยงาม หลังจากการที่เราได้ตระเวนไปจัดกิจกรรมและพบปะสมาชิกในหลายจังหวัด เริ่มจาก บุรีรัมย์ เชียงราย เชียงใหม่ อุบลราชธานี มหาสารคามและจบที่ จ.นครปฐม ภายในงานมีกิจกรรมมากมาย ไม่ว่าจะเป็นนิทรรศการโปสเตอร์ "จงกล้าเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้" 50 โปสเตอร์แห่งการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชนในตลอดระยะเวลา 50 ปี ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เวทีพูดคุยในหัวข้อ "สังคมออนไลน์กับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น" การแสดงดนตรี และที่ขาดไม่ได้คือกิจกรรมเขียนจดหมายรักษสิทธิเพื่อแสดงเจตจำนงค์ว่าสิทธิมนุษยชนเป็นประเด็นสากลไม่ได้เป็นความรับผิดชอบของประเทศใดประเทศหนึ่ง เราสามารถเป็นคนหนึ่งที่ร่วมมือกันเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนให้เกิดขึ้นในทุกส่วนของสังคมโลก

WRITE FOR
RIGHTS
DECEMBER 2011

AMNESTY
INTERNATIONAL
WWW.AMNESTY.ORG.NZ

50
YEARS

FREEDOM 9

SHINE A LIGHT ON HUMAN RIGHTS DEFENDER

ประเทศซิมบับเว – องค์กรผู้หญิง
แห่งซิมบับเว หรือ โวซ่า นักเคลื่อนไหว
เพื่อสิทธิผู้หญิงถูกปราบปราม

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2546 สมาชิกขององค์กรเพื่อสิทธิผู้หญิงที่มีชื่อว่า “Women of Zimbabwe Arise” หรือ “โวซ่า (WOZA)” ถูกจับกุมซ้ำๆหลายครั้งในระหว่างที่เข้าร่วมการชุมนุมโดยสันติเพื่อประท้วงสภาพทางสังคม เศรษฐกิจและสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศซิมบับเว สมาชิกหลายคนถูกจับกุมโดยพลการและถูกคุมขังในสภาพที่เลวร้าย เพื่อเป็นการลงโทษจากการจัดกิจกรรมขององค์กร สมาชิกบางคนที่ถูกควบคุมในสถานที่คุมขังของตำรวจถูกทรมานและได้รับการปฏิบัติที่เลวร้าย ถูกปฏิเสธไม่ให้ได้รับการรักษาพยาบาล อาหารและพบทนายความ

วันที่ 10 พฤษภาคม 2554 สมาชิกองค์กร WOZA ราว 40 คนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบจลาจลทุบตีในระหว่างการประท้วงคัดค้านการให้บริการที่ย่ำแย่และใบเรียกเก็บเงินค่าไฟฟ้าที่สูงผิดปกติของบริษัทผลิตและแจกจ่ายไฟฟ้าของซิมบับเว (ZETDC) การทุบตีเกิดขึ้นหลังจากที่สมาชิกองค์กร WOZA ราว 2000 คนร่วมเดินขบวนโดยสงบไปยังสำนักงานของบริษัท ZETDC เพื่อที่จะมอบใบเหลืองให้เป็นการประท้วง

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554 สมาชิก 7 คนจากองค์กร WOZA และองค์กรพันธมิตรชื่อ Men of Zimbabwe Arise หรือ MOZA ถูกจับกุมในเมืองบลูวಾಯมีรายงานว่าพวกเขาถูกซ้อมทรมานในระหว่างที่ถูกควบคุมตัวไว้ที่สถานีตำรวจกลางของเมืองบลูวಾಯก่อนที่จะได้รับการประกันตัวในอีกสองวันต่อมา โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาต้องมารายงานตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอาทิตย์ละ 2 ครั้ง

นักเคลื่อนไหว 14 คนขององค์กร WOZA ถูกจับกุมตัวเมื่อวันที่ 1 มีนาคมในระหว่างการประชุมเพื่ออภิปรายประเด็นทางสังคมในเมืองบลูวಾಯ พวกเขาได้รับการปล่อยตัวภายในวันเดียวกันโดยไม่มีการตั้งข้อกล่าวหาใดๆ

เดือนกันยายน 2553 สมาชิกจำนวน 83 คนขององค์กร WOZA และ MOZA ถูกจับกุมในระหว่างเดินขบวนเพื่อเฉลิมฉลองวันสันติภาพสากลในกรุงฮาราเร่ และในปีก่อนหน้านั้น ผู้หญิงถูกจับกุมระหว่างการจัดกิจกรรมในวันวาเลนไทน์และวันสตรีสากล ในวันเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาซิมบับเวเมื่อปี 2548 เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้หญิงราว 260 คนซึ่งบางคนก็อุ้มเด็กทารกอยู่จากการจัดกิจกรรมโดยสันติวิธีจุดเทียนภวานาหลังการเลือกตั้ง ผู้หญิงบางคนถูกบังคับให้นอนคว่ำหน้าลงกับพื้น และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทุบตีบริเวณสะโพก ผู้หญิงและเด็กเหล่านั้นถูกควบคุมตัวไว้ข้ามคืนภายในลานกลางแจ้งโดยมียามติดอาวุธคอยเฝ้าพวกเขาตลอดทั้งคืนเพื่อที่จะได้เป็นอิสระ

การปฏิบัติต่อสมาชิกขององค์กร WOZA และ MOZA นั้นแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลซิมบับเวไม่มีความอดทนต่อการชุมนุมสาธารณะโดยสงบเพื่อวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาล มันยังแสดงให้เห็นถึงการใช้กฎหมายโดยมีเจตนาใส่ร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบสาธารณะและความมั่นคง และกฎหมายว่าด้วยข้อกล่าวหาเบ็ดเตล็ดควบคุมผู้ที่อนุญาตให้มีการจับกุมและคุมขังโดยพลการ รวมถึงเป็นช่องทางที่เอื้อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ

SHINE A LIGHT ON HUMAN RIGHTS DEFENDER

ประเทศอินโดนีเซีย – ฟิเลป การ์มา

ถูกจำคุก เพราะยกธงสัญลักษณ์

ฟิเลป การ์มา กำลังต้องโทษจำคุกเป็นเวลา 15 ปี หลังจากเข้าร่วมในพิธีฉลองการยกธงเพื่ออิสรภาพของปาปัว เขาเป็นหนึ่งในประชาชนที่เข้าร่วมพิธีดังกล่าวอย่างสันติในเขตอาปีรา จังหวัดปาปัว เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2547 ตำรวจตอบโต้การยกธง “ดวงดาวแห่งรุ่งอรุณ” ด้วยการยิงปืนเตือนและทุบตีผู้คนด้วยกระบอง ธงดังกล่าวเป็นสัญลักษณ์ของการเรียกร้องอิสรภาพให้ปาปัว และถือเป็นสิ่งต้องห้ามโดยทางการอินโดนีเซีย

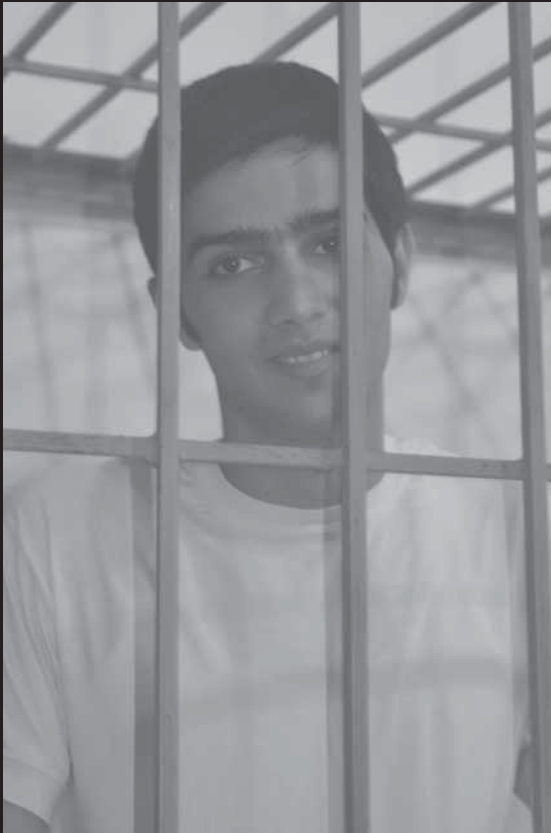
ฟิเลป การ์มาถูกจับกุมได้ภายในบริเวณที่มีการทำพิธี มีรายงานว่า ตำรวจทุบตีเขาระหว่างที่นำตัวเขาไปยังสถานีตำรวจ เขาถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าเป็นกบฏ ต่อมา วันที่ 26 พฤษภาคม 2548 เขาถูกตัดสินลงโทษจำคุก 15 ปี และศาลฎีกาพิพากษายืนตามโทษดังกล่าว

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2553 ฟิเลป การ์มาได้รับข้อเสนอเรื่องการลดหย่อนโทษจำคุกที่ได้รับ อย่างไรก็ตามเขาปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว เขายืนยันว่าเขาไม่สมควรที่จะได้รับโทษเพียงเพราะเขาใช้เสรีภาพในการแสดงออกอย่างสันติวิธี และการยอมรับข้อเสนอดังกล่าวจะเป็นการประนีประนอมกับหลักการของเขา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ไม่มีจุดยืนใดๆ ทั้งสิ้นต่อสถานะทางการเมืองในเขตจังหวัดต่างๆ ของอินโดนีเซีย รวมไปถึงการแบ่งแยกดินแดน อย่างไรก็ตาม องค์การเชื่อว่า เสรีภาพการแสดงความคิดเห็นนั้น ครอบคลุมไปถึงสิทธิในการส่งเสริมประชาธิปไตย, การประกาศอิสรภาพ หรือความคิดเห็นทางการเมืองอื่นๆ โดยสันติ ที่ไม่ได้ยุยงให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การเป็นปรปักษ์ หรือใช้ความรุนแรง

ฟิเลป การ์มา กำลังทุกข์ทรมานจากสุขภาพร่างกายที่ย่ำแย่ระหว่างที่ถูกคุมขัง สภาพความเป็นอยู่ภายในที่คุมขังและเรือนจำในอินโดนีเซียนั้นอันตราย และมักไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อนักโทษ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพของนักโทษจากการอยู่รวมกันอย่างแออัด การสุขาภิบาลที่ไม่ดี การขาดแคลนอาหารและการรักษาพยาบาลที่ไม่เพียงพอภายในที่คุมขังของตำรวจและเรือนจำต่างๆ ในอินโดนีเซีย เมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2553 ฟิเลป การ์มาได้รับอนุญาตให้เดินทางไปกรุงจาการ์ตาเพื่อเข้ารับการรักษาพยาบาล

ในระหว่างที่ถูกคุมขัง ฟิเลป การ์มา แสดงการประท้วงหลายครั้งเกี่ยวกับการปฏิบัติที่เลวร้ายต่อเขาและนักโทษคนอื่น ๆ รวมถึงความชอบด้วยกฎหมายของเรื่องที่เขาถูกตั้งข้อกล่าวหา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลถือว่าฟิเลป การ์มาเป็นนักโทษมโนธรรมสำนึก รวมถึงประชาชนอีกอย่างน้อย 70 คนที่ถูกคุมขังในอินโดนีเซียจากการแสดงออกทางการเมืองโดยสันติวิธี

SHINE A LIGHT ON FREEDOM OF EXPRESSION

ประเทศอาเซอร์ไบจาน – ยับบาร์ ซาวาลาน

นักกิจกรรมนักศึกษา
ที่ถูกจำคุก

ยับบาร์ ซาวาลาน นักศึกษาวิชาประวัติศาสตร์กำลังต้องโทษจำคุก 2 ปี 6 เดือนในประเทศอาเซอร์ไบจานเนื่องจากเขาเข้าร่วมกิจกรรมต่อต้านรัฐบาลโดยสันติวิธี รวมถึงการโพสต์แสดงความคิดเห็นบนหน้าเฟซบุ๊กของเขา

ยับบาร์ ซาวาลานเป็นสมาชิกที่แข็งขันของพรรคแนวร่วมประชาชนอาเซอร์ไบจาน (Azerbaijan Popular Front's Party - APFP) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้าน เขาถูกจับกุมหลังจากที่โพสต์บทความบนเฟซบุ๊กมีเนื้อหาวิจารณ์ประธานาธิบดีอิลฮาม อลียอฟ บทความดังกล่าวซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์ภาษาตุรกีบรรยายว่าประธานาธิบดีเป็นคนทุจริตและติดการพนัน

เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2554 ยับบาร์ ซาวาลาน ใช้เฟซบุ๊กของเขาเรียกร้องให้มี “วันแห่งความเดือดดาล” ในอาเซอร์ไบจานโดยได้รับแรงบันดาลใจจากการประท้วงในวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ วันต่อมาเขาเล่าให้ครอบครัวฟังว่าเขากำลังถูกติดตามโดยกลุ่มชายแปลกหน้า

ตอนเย็นวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2554 ยับบาร์ ซาวาลานถูกจับกุมในระหว่างที่เขาเดินทางกลับบ้านหลังจากเข้าร่วมการประชุมพรรคฝ่ายค้านในเมืองชุกายิตบ้านเกิดของเขา เขาถูกจับตัวและนำไปไว้ในยานพาหนะของตำรวจโดยไม่ได้รับคำอธิบายใดๆ และไม่มีการแจ้งสิทธิของเขา ในตอนนั้นเขามีอายุ 19 ปี

เขาถูกสอบสวนเป็นเวลานานถึง 2 วันโดยไม่ได้พบทนาย จนกระทั่งวันที่ 7 กุมภาพันธ์ที่เขาได้พบทนายความส่วนตัว เขาเล่าให้ทนายฟังว่าเขาถูกตำรวจตบหน้าและข่มขู่จนกระทั่งเขายอมลงชื่อรับสารภาพ

เจ้าหน้าที่ตำรวจอ้างว่าพบกัญชาจำนวน 0.74 กรัมในกระเป๋าเสื้อแจ็กเก็ตของเขา ยับบาร์ ซาวาลานกล่าวว่านี่เป็นสิ่งที่ตำรวจปรักปรำเขา จากการตรวจเลือดของเขาไม่พบว่าเคยมีการใช้ยาแต่อย่างใด ครอบครัวของเขา เพื่อนฝูง และเพื่อนในห้องเรียนต่างเล่าให้แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลฟังว่าเขาไม่เคยมีประวัติการใช้ยาเสพติด

ยับบาร์ ซาวาลานถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานครอบครองยาเสพติดที่ผิดกฎหมายเพื่อใช้ส่วนตัวเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2554 เขาถูกลงโทษจำคุก 2 ปี 6 เดือน ซึ่งจะครบกำหนดพ้นโทษในเดือนสิงหาคม 2556 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกเหตุการณ์ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันที่เจ้าหน้าที่ตำรวจอ้างว่าพบยาเสพติดในครอบครองของบุคคลสำคัญๆ ที่มีวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอาเซอร์ไบจาน เช่น กรณียของเอลนุลล่า ฟาตุลลาเยฟ และชากิต ซาซิดอฟ ซึ่งทั้งสองคนถูกลงโทษจำคุก 2 ปี 6 เดือน และ 3 ปี ตามลำดับ

SHOP SHARE CHANGE

"CHANGING MINDS CHANGING LIVES", BE MAGAZINE

BE

MAGAZINE

"BE MAGAZINE"
CREATE PROFESSION,
CHANGE LIFE, AND
TRANSFORM SOCIETY

Be Magazine ก้าวสู่ปีที่ 3 ด้วยการเป็นผู้สร้างปรากฏการณ์ในการทำธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เรามุ่งหวังทำความเข้าใจและสร้างนวัตกรรมในการช่วยเหลือสังคมอย่างยั่งยืน พร้อมกับสร้างคนในสังคมให้เข้าใจถึงการ "ให้" จากเจตนารมณ์แรกเริ่ม "เพราะเป้าหมายธุรกิจไม่ใช่เพื่อแสวงหากำไรสูงสุด แต่เพิ่มโอกาสให้กับคนด้วยโอกาสให้ "ได้มากที่สุด" เราหวังว่าการสนับสนุนการช่วยเหลือคนที่ด้วยโอกาสกว่า ด้วยการให้เขารู้จัก ทำมาหากิน จะเป็นทางออกของการช่วยเหลือ มากกว่าการแบมือขอ หรือปล่อยให้เขาแย่มากกว่าเดิมด้วยการ "ให้"

Be Magazine เป็นโมเดลของนิตยสารเพื่อสังคมเล่มแรกของประเทศไทยที่มีเนื้อหาสาระ (Content) เรื่องราวดีๆ ในสังคมมากมาย อาทิ เรื่องราวของการทำความดีในลักษณะต่างๆ เรื่องราวของบริษัท องค์กร หรือแม้แต่สถาบันครอบครัว โดยเรามุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับคำว่า "ปรับใช้ได้จริงในชีวิต" โดยที่เนื้อหาของ Be Magazine ยังได้ถูกตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้อ่าน สมาชิก และสื่อมวลชนด้วยรูปแบบวิธีการจัดจำหน่ายที่เป็นเอกลักษณ์ และรูปแบบการสมัครสมาชิกรายปีที่นำรายได้ส่วนต่างหักให้มูลนิธิต่างๆ มากกว่า 20 มูลนิธิ จึงทำให้ Be Magazine เป็นที่ยอมรับในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)

Be Magazine ยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยคิดโครงการขึ้นมารองรับในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส คนว่างงาน คนไร้บ้าน กลุ่มเด็กเร่ร่อน ด้วยกัน 3 โครงการ ดังนี้

- โครงการสร้างงาน
- โครงการสัจจะสะสมทรัพย์
- โครงการ Be Supermarket (ลดค่าครองชีพ)

ผู้อ่านที่ซื้อ Be Magazine จากผู้ด้อยโอกาส (หรือเรียกอีกอย่างว่าตัวแทนคนขาย BE) นอกจากคุณจะได้ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสแล้วคุณยังจะได้รับประโยชน์จริงจากเนื้อหาในนิตยสาร เพื่อพัฒนาจิตใจผู้อ่านให้มีชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพทั้งนี้ด้วยความที่เป็นนิตยสารที่ให้อารมณ์ Feel Good Magazine เราจึงเชื่อมั่นว่า Be Magazine มีศักยภาพพอที่จะไปกระตุ้น DNA ที่มีอยู่ในหัวใจของคนรุ่นใหม่ ผลักดันให้เกิดการมีน้ำใจ รู้จักการแบ่งปัน และสร้างสรรค์สังคมด้วยการให้ สร้างแรงบันดาลใจในการทำมาหากิน ขยายฐานสังคมให้น่าอยู่มากขึ้น รวมถึงปลูกจิตสำนึกให้กับกลุ่มจิตอาสาหันมาสนใจสังคมอย่างแท้จริง

AMNESTY CORNER

สวัสดิ์คัพผู้สนับสนุนและสมาชิก
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

หลังจากที่ทำงานอย่างหนักเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนร่วมกันในปีนีแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ขอขอบคุณผู้สนับสนุนและสมาชิกทุกคนที่ทำให้เราประสบความสำเร็จอย่างมากในปีที่ผ่านมา! เราขอต่อความตระหนักและกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในสังคมของเรา ผ่านกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งรวมถึงงานเอไอ 50 ปี, การรณรงค์ให้ปล่อยตัวนักโทษทางการเมืองพม่า, การยกเลิกโทษประหารชีวิต, เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น, การเขียนจดหมายรักษาสีบทในกิจกรรมวันที่แสงส่องถึง และกิจกรรมเพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนต่างๆมากมาย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ขอขอบคุณผู้สนับสนุนและสมาชิกที่ร่วมจุดเคโอฟอสเฟสเพื่อเฉลิมฉลองวันสิทธิมนุษยชนและรวมถึงชื่อทั้งออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ ลงชื่อในจดหมายเพื่อเรียกร้องในการปล่อยตัวชาวกานา, เรียกร้องในการยกเลิกโทษประหารชีวิต และงานรณรงค์อื่น ๆ

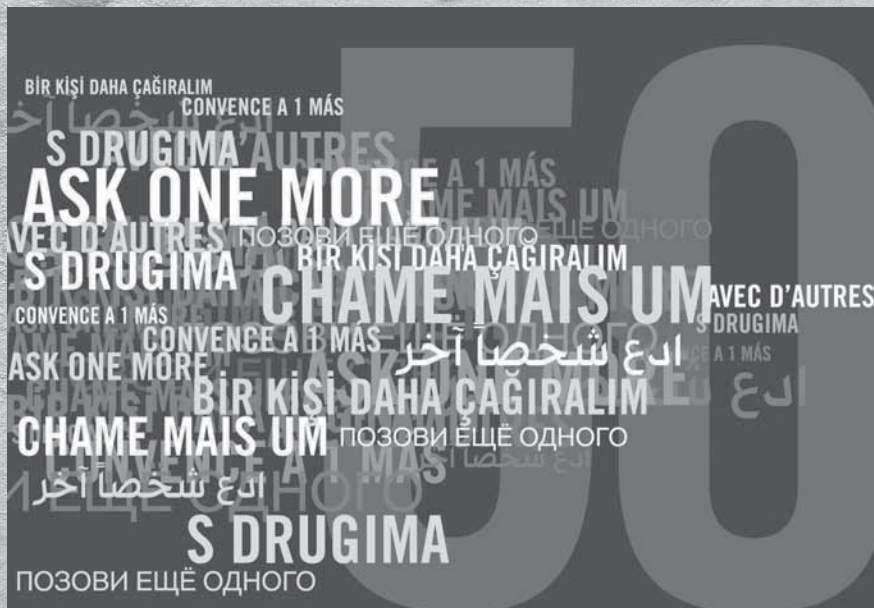
ขอขอบคุณอีกครั้ง สำหรับการลุกขึ้นพูดในนามของสิทธิมนุษยชน เพราะยังคงมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอีกมากในสังคมโลกที่เราต้องร่วมเคลื่อนไหว เราเชื่อว่าทุกคนที่ร่วมกิจกรรมกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล จะไม่ย่อท้อหรือหมดแรงจนกว่าสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของทุกคนบนโลกจะไม่ใช่เพียงของเล่นของคนรวยหรือผู้มีอำนาจอีกต่อไป และจะเป็นความจริงแน่แท้ เชื่อเถอะว่า เมื่อเราลงมือทำร่วมกันเราจะสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้น

สิ่งที่มีค่าที่สุดในความสนับสนุนและการเป็นสมาชิกของคุณ คือการรับรองว่ามีอีกคนในโลกนี้ที่สนใจและเป็นห่วงสิทธิมนุษยชน

สวัสดิ์ปีใหม่

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

ASK ONE MORE

ASK ONE MORE

ส่งต่อไปสกรีนนี้ถึงครอบครัว เพื่อนหรือผู้ร่วมงานของคุณ
เชิญชวนให้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องและ
ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ถึง _____

แอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลคือขบวนการของมนุษยธรรม
นับล้านที่ร่วมมือกันทำงานเพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
เราเชื่อมั่นว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชน การรวมมือกันของเรา
ทำให้เกิดพลังที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั่วโลก

จงเป็นอีกคนที่เข้าร่วม ถ้าชวนคนอื่นเข้าร่วมและเคลื่อนไหวต่อไปอีกครั้ง!

จาก _____

กรุณาส่งข้อมูลการเป็นผู้สนับสนุน/สมาชิกแอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
ประเภทใดก็ได้มาที่:

ชื่อ-นามสกุล _____

ที่อยู่ _____

อีเมล _____

แอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
90/24 ซอยลาดพร้าว 1 (ซอยดวงพร) ถนนลาดพร้าว
แขวงจตุรัส แขวงจตุรัส
กรุงเทพฯ 10900

AMNESTY
INTERNATIONAL

ขอเชิญชวนสมาชิกแอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ร่วมส่งต่อไปสกรีน
“Ask One More” ให้คนในครอบครัว เพื่อนหรือผู้ร่วมงาน บอกเล่าการทำงานของเราระดับชุมชน
ให้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับแอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

เพียงให้คนในครอบครัว เพื่อนหรือผู้ร่วมงาน กรอกรายละเอียดในโปสเตอร์ติดแสดงฉบับ
และส่งกลับแอนเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย เพื่อแสดงความต้องการในการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารประเด็นสิทธิมนุษยชนและข้อมูลการเป็นผู้สนับสนุนและสมาชิกจากแอนเนสตี้ อินเตอร์
เนชั่นแนล ประเทศไทย

“สมาชิกเพิ่มอีกหนึ่งคนย่อมหมายถึงมีอีกหนึ่งพลังที่ร่วมมือกับอีกหลายล้านคนในความ
เคลื่อนไหวเดียวกัน นั่นหมายถึงการมีพลังมากขึ้นอีก หมายถึงเราไม่เคยยอมแพ้ต่อความอยุติธรรม
จงเป็นอีกคนที่ชักชวนคนอื่นเข้าร่วมและเคลื่อนไหวต่อไปในการทำงานเพื่อปกป้องและส่งเสริม
สิทธิมนุษยชน”

7 DEC, LADPRAO SOI 1 AI THÁILAND, BANGKOK

ซอยลาดพร้าว 1 (ที่ตั้งแอมเนสตี้ อินเตอร์
เนชั่นแนล ประเทศไทย) กรุงเทพฯ

10 DEC, DOI KAEW CAFÉ, CHIANG MAI

ร้านกาแฟดอยแก้ว จ.เชียงใหม่

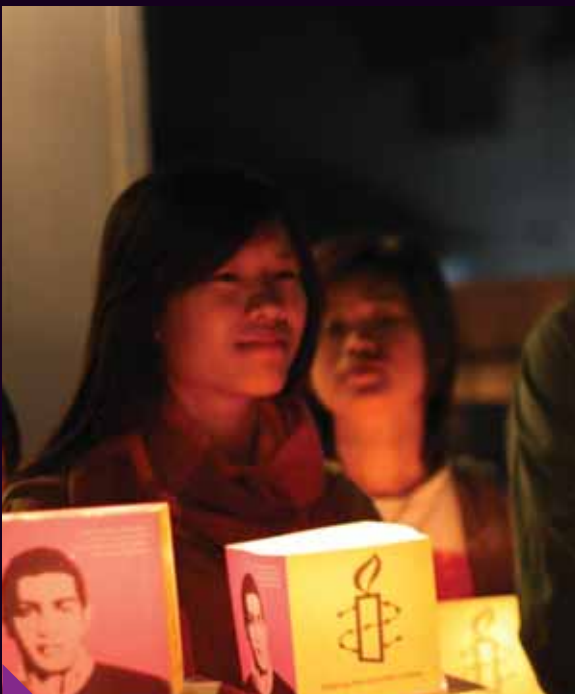

**14 DEC, BAANDIN CAFÉ,
MAHASARAKHAM**

ร้านกาแฟบ้านดิน จ.มหาสารคาม

15 DEC, FAKTHONG,
UBONRATCHATHANI

ร้านฟ้าทอง จ.อุบลราชธานี

21 DEC, SILPAKORN UNIVERSITY, NAKHONPATHOM

มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จ.นครปฐม

FREEDOM

The magazine from Amnesty International Thailand
FOR SUPPORTER AND MEMBERS OF AMNESTY INTERNATIONAL THAILAND
VOLUME 2 ISSUE 4/2011

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

SHINE A LIGHT

Welcome to FREEDOM

Throughout the past 1 year, the board has coordinated with its members and the staffs of Amnesty International Thailand in various fields of work at a full capacity. We can together join to create many activities on human rights issues that are beneficial to the Thai society. As a result, the community has become increasingly aware of these issues. Moreover, it is through a variety of activities in various areas of the country that there has been a correct understanding about the issue of human rights violations that still continue to exist in Thai society, as well as internationally.

After the Committee was partially elected in the 2011 Annual General Meeting (AGM) on April 23, 2011, the entire Board of Members received a program of orientation to introduce them to the goals, agenda, and direction of the organization. This further includes the role and functions of the Committee to engage in collaboration with the International Secretariats office (IS) through Ms. Barbara Dettori, International Mobilization Coordinator, Mobilisation Support Unit, International Mobilisation Programme, Amnesty International, International Secretariat. Therefore, the work of the Board of Members has evidently and significantly become more efficient, resulting in a better coordination and cooperation between the International Secretariat Office and Amnesty International Thailand, and between the Board members and all the staff members of Amnesty International Thailand. This has further contributes to making all the activities held to be highly beneficial to human rights in Thailand.

We also received support from Amnesty International Australia through Mr. Anthony Mitchell, Director and National President's visit with the committee members in which he shared working experiences. This is particularly useful to the Board because Amnesty International Australia is regarded as a strong force of Amnesty International that can create activities that effectively benefit the society. Their experiences can assist our board members in providing the knowledge useful for managing the organization and maximizing the benefits to the Thai society.

The main mission of the Board is working cooperatively with the director and staffs to determine the direction of the organization in the following year. Additionally, the tasks includes approving the strategy, policy and procedures manual of Amnesty International Thailand as follows; human resources policy, finance policy, working guideline, induction pack, volunteer policy, travel policy, membership handbook, code of conduct for members/activists, membership consultation policy, collaboration with other NGOs, growth strategy, fund-raising strategy and more importantly, board charter and the statue of Amnesty International Thailand.

Furthermore, the board has collectively supported the operations of the director of Amnesty International Thailand to the full capacity. This is for the purpose of pushing forward the activities that are truly helpful to the human rights issue. The meeting is on a monthly basis in order to be fully informed of the current development, including providing useful feedbacks in various areas.

The Board sincerely thanks all the staffs who have cooperatively worked with full capacity and knowledge throughout the past year. The Board would like to extend appreciation to members and to all the supporters that joined the activities. Special thanks to all the comments sent to the organization in which we will take those ideas into consideration and adapt them to our work. We believed that a shared sense of humanity could unite ordinary people in to common action, so that something effective could be done. Something effective has been done. Once again thank you for join us to promote and protect human rights and help create a rights-based culture in Thailand.

Finally, happy new year to all of you supporters and members of Amnesty International Thailand and we wish you and your families a healthy, happy and prosperous New Year. Yours,

Amnesty International Thailand Board Members;

Somchai Homlaor	Chairperson
Chuensuk Arsaithamkul	Vice-chairperson
Pornpen Khongkachonkiet	Secretary
Pimjai Pimjaichon	Treasurer
Kwanrawee Wangudom	Member

THIS IS YOUR FREEDOM MAGAZINE PLEASE LET US KNOW IF YOU LIKE IT

- >> Have you used the actions?
- >> Have you shared the information with anyone?
- >> What would you like to see more of in future issues?
- >> Do you have photos or articles that you would like to share with other members?
- >> And finally, don't forget to visit our website www.amnesty.or.th

Send all your comments and suggestions to: FREEDOM

Growth Mobilization Coordinator
Amnesty International Thailand
90/24 Soi Ladprao 1, Ladprao Rd.,
Jomphol, Chatuchak, Bangkok 10900
or email us on membership@amnesty.or.th

FREEDOM

Editor in Chief: Parinya Boonridrerthaikul

Editor: Sineenart Muangnoo

Editorial Team: Pakamas Kamcham, Trin Khumsap,

Sutharee Wannasiri, Naowarat Suasa-ard

Translator: Nadia Al-jasem, Peter Limpiyawon

Graphic design : Chaiya Khotsakdee

Internship : Buranit Tantiwuttipong, Attapol Kanjanakeaw

Cover photo: Shine a light on letter writing marathon, Chiang Rai,Thailand/Amnesty International Thailand

FREEDOM the magazine from Amnesty International TH for Supporter and Members of Amnesty International Thailand, 90/24 Soi Ladprao 1, Ladprao Rd., Jomphol, Chatuchak, Bangkok, 10900
Telephone: +66 2 513 8745, 513 8754
Facsimile: +66 2 939 2534

Email: info@amnesty.or.th Website: www.amnesty.or.th
Facebook: www.facebook.com/AmnestyThailand

INSIDE THIS FREEDOM

WOULD YOU SEND A LETTER TO SAVE A LIFE?

Write for Rights, Amnesty International's Letter Writing Marathon! Hundreds of thousands of people around the world stand up for individuals facing human rights violations.

"I went to prison for opposing the government – and came out stronger than ever" Former prisoner of conscience FEMI PETERS tells his story.

CONTENTS

SHINE A LIGHT ON HUMAN RIGHTS DEFENDER

Women of Zimbabwe Arise (WOZA), Zimbabwe. Crackdown on women activists.

SHINE A LIGHT ON THE FORGOTTEN PRISONER

Filep Karma, Indonesia. Imprisoned for raising flag.

SHINE A LIGHT ON FREEDOM OF EXPRESSION

Jabbar Savalan, Azerbaijan. Student activist imprisoned.

LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY

Every December hundreds of thousands of us mark International Human Rights Day by taking part in Write for Rights, Amnesty International's global letter writing marathon.

SHOP SHARE CHANGE

"Changing Minds Changing Lives",
BE Magazine

I AMNESTY CORNER

Thank you for speaking out on behalf of human rights, your signatures, letters and participation mean more impact.

ASK ONE MORE

One More Member means millions uniting in common action. It means one more. It means we do not give up.

LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY

December 2011, AI Thailand

By: Na Khoomsub

Activism Coordinator, AI Thailand

"It is better to light a candle than to curse the darkness," it is perhaps this saying which originated the international volunteer movement that is rooted deep within our socio-cultural world. No matter who he and she may be, everything they have done is with the same path in mind: a journey towards freedom and preserving the values of human dignity.

It has been 50 years that the little candle stick has been lit in 150 countries and territories and it still continues to be lit today. The light, thin as that of fireflies during the night, opens the eyes of the people allowing them to see the inhumanity that dwells in the body of narrow-minded leaders, hidden in the law articles approved by representatives of the people, and properly concealed in the nature of greed of those with financial power. Although more than three million candle sticks would be lit at the same period, the light is not sufficient to shine brighter than the vast dark grounds of the planet called "Earth."

Shine a Light is the second global movement of the AI50 anniversary year campaign. It aims to energize existing activists and stir up new support through highly visual, poignant public events where 'light' will be a key element. Each event will shine a light on one (or more) of the 14 individuals, families and communities who are the focus of the Global Letter Writing Marathon 2011 and draw more attention to their stories in order to inspire others to act too. In this way, Shine a Light aims to amplify and support the work of the Global Letter Writing Marathon, helping increase the number of actions that are taken this year, working on the principle that more action = more human rights impact. At the same time as supporting our campaigning work, we hope to increase awareness of Amnesty International (who we are, what we do and how we do it) by making Amnesty International supporters around the world visible to more people on Human Rights Day through these globally united, public facing, visual events.

Amnesty International Thailand has joined the event by collaboration with groups organized the events in different locations including international schools, universities throughout various regions, and in the capital that join together in telling the stories of 3 individuals and community who are the focus of the Global Letter Writing Marathon 2011, Filep Karma from Indonesia, Jabbar Savalan from Azerbaijan and women of Zimbabwe arise (WOZA) from Zimbabwe. The collaboration between the team of officials, volunteers, interns, and activity groups in 6 provinces: Buriram, Chiang Rai, Chiang Mai, Mahasarakham, Ubonratchathani, and Nakhornprathom, has successfully resulted in making the stories become acknowledged by participants of the event. Additionally, the letters were collectively signed and sent to the destination in demanding that the rights of these individuals and communities are upheld.

Our words, vision and imagination put the spotlight on people whose rights are under threat. Together, we inspired many more people to take action, helping to change lives.
Thank you for taking part and letting your light shine!

WOULD YOU SEND A LETTER TO SAVE A LIFE?

WRITE A LETTER, IT COULD CHANGE SOMEONE'S LIFE.

You have the power to change someone's life by simply writing a letter. You can help bring about the release of a prisoner of conscience or an end to the harassment of someone standing up for human rights. You can instill hope by writing a letter of support to a person at risk. By taking part in Amnesty International's Write for Rights this December 2011 – the world's largest annual human rights event – you are joining your voice with thousands around the world to demand that the rights of individuals be respected, protected and fulfilled.

CAN A LETTER MAKE A DIFFERENCE?

ABSOUTELY! Amnesty International supporters have been writing letters for more than 50 years. Experience has proven that such letters can and do make a difference. The impact of each letter is multiplied when it is joined by thousands of other letters from all over the world. The pressure created by this flood of concern is undeniable. Many people have told Amnesty International that they are alive today because of these letters.

LAST YEAR WE CHANGED LIVES. IN DECEMBER 2010, THOUSANDS OF AMNESTY INTERNATIONAL SUPPORTERS AND ACTIVISTS FROM OVER 50 COUNTRIES SIGNED MORE THAN 636,000 APPEALS AND MESSAGES OF SUPPORT. THIS IS WHAT HAPPENED NEXT:

FATHER ALEJANDRO SOLALINDE GUERRA CAN PROMOTE MIGRANTS' RIGHTS

Father Solalinde is a human rights defender who works on behalf of migrants in Mexico. The pressure and attention that the letter writing marathon generated has given him more opportunities to promote migrants' rights to the Mexican authorities. It also raised the profile of a film about migrants in Mexico, featuring Father Solalinde (amnesty.org/en/theinvisibles). Staff at the shelter he runs have created a huge banner from all the cards and letters sent to them, and say they appreciate the solidarity.

FEMI PETERS IS FREE AND BACK AT HOME

Gambian opposition politician Femi Peters was released early from prison in December 2010. Femi Peters said that our intervention drew world attention to his case and highlighted the human rights violations that are taking place in Gambia. His son told Amnesty International: "I wanted a laptop for Christmas, but I got my father back - the biggest Christmas present ever".

ZELIMKHAN MURDALOV'S FAMILY FEELS SUPPORTED BY PEOPLE FROM AROUND THE WORLD

Zelimkhan Muralov has not been seen since 2001, when he was detained in Chechnya. His sister said: "We are very happy that Amnesty International has done this campaigning for my brother Zelimkhan. We have appealed to so many officials without any result but the authorities cannot stay silent every time. They will have to respond."

MEDIA HIGHLIGHTS THREATS TO NORMA CRUZ

Thanks to the attention brought about by last year's letter writing marathon, the Guatemalan media highlighted the threats against women's rights activist Norma Cruz, and her organization. Norma expects that, because of the media focus, the authorities will have no alternative but to keep providing her and her colleagues with protection and investigate the threats. Norma said she would like to find a way to thank every single person who sent letters and postcards, which are now displayed on the office walls of the Survivors' Foundation (Fundación Sobrevivientes) in Guatemala City.

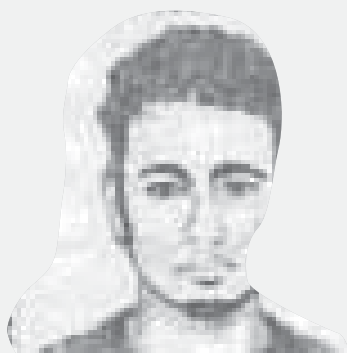
KHADY BASSÈNE IS "DEEPLY TOUCHED" BY THE SUPPORT

Khady Bassène is trying to find out what happened to her husband Jean Diandy after he was arrested in 1999. She sent the following message to those who wrote to her: "Thank you for your help... I'm deeply touched by the fact that people living far away from Senegal are concerned about my situation." She also found it comforting to know that people sent letters to the authorities.

ROMA COMMUNITY IS FLOODED BY LETTERS OF SOLIDARITY

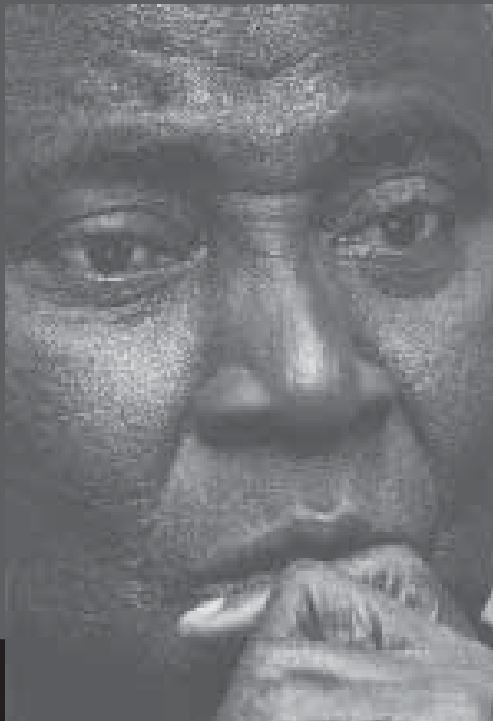
The Roma families who were forcibly evicted from their homes in Romania were very pleased to receive letters of solidarity from activists and to hear about the appeals that have been sent to the Mayor on their behalf: "Thank you! We have received hundreds of letters already and there are even more waiting for us at the post office".

SABER RAGOUBI RELEASED AS PART OF TUNISIAN AMNESTY

As part of a general amnesty following the Tunisian uprisings, Saber Ragoubi was released in March 2011. He has since got married. His father contacted Amnesty International to thank the movement for its support throughout the year of his son's imprisonment, including the solidarity and action taken as part of the 2010 letter writing marathon.

FORMER PRISONER OF CONSCIENCE FEMI PETERS, CAMPAIGN MANAGER FOR THE GAMBIAN OPPOSITION UNITED DEMOCRATIC PARTY, WAS MOVED BY THE LETTERS OF SUPPORT HE RECEIVED WHILE IN PRISON.

I WENT TO PRISON FOR OPPOSING THE GOVERNMENT – AND CAME OUT STRONGER THAN EVER

From WIRE August / September 2011

One Saturday in October 2009, I was at a peaceful political meeting in Serekunda, Gambia. Then the police showed up. They asked to see a permit for the meeting, which we did not have – because the police had refused to give us one.

I was detained the following day. They took away my mobile phones and kept me at the police station all day. In the evening, I was released on bail, which was 1,000 Gambian dalasi [around US\$36], and then told to come to court the next day.

I was charged with “control of procession and control of use of loud speakers in public” without permission. My trial lasted seven months. By the end of it, I was convicted and sentenced to one year in prison and a fine of 10,000 dalasi.

Was I surprised that they pressed charges against me? No. Was I surprised to go to jail? Not at all. I knew it was going to happen and I braced myself for it.

It is common practice in Gambia: I know of people who have been detained and arrested without trial. You could be detained for as long as the President wants.

I was sent to prison on 1 April. I didn't mind going to prison on fools' day. But I was frustrated to miss out on Easter, which started that weekend. Easter has always been very important to me and now I had to spend it in prison, away from my family and my community.

Prison was a whole new world. We had one toilet and one bathroom between 40 inmates. The only time I saw direct sunlight was when I had visitors or when I went to the prison chapel. There was no ventilation in the cells. When I fell ill, the prison authorities refused to send me to hospital, but I had medication sent to me from outside.

I knew that there were some people working behind the scenes to get me a pardon. But I wasn't interested in a pardon. If it had been offered to me, I would have rejected it. Pardoned for what? I was wrongfully arrested, wrongfully charged and wrongfully convicted – I didn't do anything wrong, other than exercise my rights.

I received about 1,500 letters of support from Amnesty International members as well as copies of letters that they sent on my behalf to the Gambian Minister of Defence. There were letters from Japan, Poland, Italy, USA and other places. One letter said: “I am thinking of you, I hope for all the best for you. I support you”. Another said: “I hope you are released soon.” Someone wrote to wish me a “happy and free new year” and promised, “we will never forget you”. Others assured me: “we are going to write letters to your president.”

I was deeply touched by this support. I want to thank the Amnesty International movement for its enthusiasm and courage and for its vigorous pursuit of justice. I also want to wish you all a happy birthday. Please continue to be strong and stand up for other prisoners of conscience – people who have been killed, disappeared, harassed or falsely convicted because of what they said or wrote – just as you were strong for me.

If you are now thinking of taking action of writing a letter – remember, we, the ordinary people, are the building blocks of justice. We have power. You have power. Use it.

I was released on 10 December 2010, Human Rights Day, after serving eight months and 10 days. I came out stronger than ever. I continue my political work. I continue to fight for democracy and rule of law. And I'm not afraid of going to prison. I will do it again if I have to.

This December 2011, Amnesty International Thailand is taking action on behalf of three cases. Their stories are indicative of wider repression in their countries; by calling on governments to respect these people's rights, we are telling them to respect the rights of all their citizens, and reminding them that we will not stop pestering them until they do.

THE MORE OF US TAKE PART,
THE MORE LIKELY WE ARE TO SUCCEED.
IT IS THAT SIMPLE.

SHINE A LIGHT ON HUMAN RIGHTS DEFENDER

Women of Zimbabwe Arise ZIMBABWE - Human rights activists at risk

The activists of the human rights organization Women of Zimbabwe Arise (WOZA) know the price of freedom. For organizing peaceful demonstrations to protest the social, economic and human rights situation in Zimbabwe, WOZA members have been repeatedly harassed, intimidated, beaten, and jailed by authorities.

WOZA members continue to face arbitrarily arrest and detention in appalling prison conditions. As a form of punishment for their activism, some of those held in police custody have been subjected to torture and other ill-treatment and denied access to medical care, food and legal counsel. In May 2011, riot police beat WOZA members after they had marched peacefully to the offices of the Zimbabwe Electricity Transmission and Distribution Company to protest poor service and high electricity rates.

On September 21, 2011, police used excessive force to break up a planned peaceful march marking the United Nations' International Day of Peace. Police detained 12 WOZA members, releasing most the next day. WOZA leaders Jenni Williams and Magodonga Mahlangu remained in detention until finally being released on bail two weeks after the arrest.

The treatment of WOZA members illustrates the Zimbabwean government's intolerance of peaceful public demonstrations expressing criticism of government policies. It also highlights the malicious use of law (particularly the Public Order and Security Act and the Miscellaneous Offenses Act) to facilitate arbitrary arrests, detentions and a range of other human rights violations by police.

The activists of WOZA struggle every day to bring positive change to the human rights of the people of Zimbabwe, and need your support.

**WRITE FOR
RIGHTS**
DECEMBER 2011

SHINE A LIGHT ON THE FORGOTTEN PRISONER

Filep Karma INDONESIA - JAILED FOR RAISING A FLAG

For peacefully raising a flag, Filep Karma is currently serving a 15-year prison sentence. He was one of some 200 people who participated in a peaceful ceremony on December 1, 2004 that included the raising of the Morning Star flag, a banned symbol of Papuan independence.

Filep Karma was arrested at the site of the ceremony in Papua, Indonesia. Police reportedly beat him during transport to the police station and subsequently charged him with "rebellion." In May 2005, Filep Karma was sentenced to 15 years' imprisonment. In July 2010, Filep Karma was offered a reduction in his sentence. He rejected this, maintaining that he should never have been imprisoned solely for the peaceful expression of his beliefs and that to accept a pardon would compromise that principle.

Filep Karma has suffered from ill-health in prison. While in detention, Filep Karma has staged various protests about his ill-treatment, the ill-treatment of others and about the legality of the charges against him. Detention facilities and prisons in Indonesia often fail to meet UN Standard Minimum Rules on the Treatment of Prisoners. Overcrowding, poor sanitation, lack of food, and insufficient medical care are common concerns.

Amnesty International takes no position on the political status of any province of Indonesia, including calls for independence. However, Amnesty International believes that the right to freedom of expression includes the right to peacefully advocate referendums, independence or any other political solutions that do not involve incitement to discrimination, hostility or violence. Filep Karma's long prison sentence is a violation of his right to freedom of expression. Amnesty International considers him to be a prisoner of conscience and seeks his immediate and unconditional release.

WRITE FOR
RIGHTS
DECEMBER 2011

SHINE A LIGHT ON FREEDOM OF EXPRESSION

Jabbar Savalan

AZERBAIJAN- YOUTH ACTIVIST DETAINED AFTER USING FACEBOOK

Hours after he posted a note on Facebook calling for protests against the government, Jabbar Savalan told his family that he was being followed. The next evening, February 5, 2011, police arrested him without explanation and took him to the Sumgayit police station, where they "discovered" marijuana in his outer coat pocket. Police questioned him without a lawyer for two days, reportedly hitting and intimidating him to make him sign a confession.

Authorities in Azerbaijan have a history of using trumped-up drug charges to jail perceived critics. Jabbar maintains that he does not use drugs and that the marijuana was planted on him. In May 2011, he was convicted of possessing illegal drugs and sentenced to two-and-a-half years in prison. Amnesty International believes that authorities fabricated the drug charges against Jabbar to silence him. Amnesty considers him to be a prisoner of conscience.

A history student in college, Jabbar was an active member of an opposition political party. In January 2011, he had posted on Facebook a newspaper article that described Azerbaijan's President Ilham Aliyev as corrupt.

On February 4, Jabbar was inspired by the protests in the Middle East and North Africa to use Facebook to call for a "Day of Rage" to protest the government in Azerbaijan. The next day, police arrested him. He was 19 years old at the time.

SHOP SHARE CHANGE

CHANGING MINDS CHANGING LIVES

BE

MAGAZINE

"BE MAGAZINE" CREATE PROFESSION, CHANGE LIFE, AND TRANSFORM SOCIETY

"Be MAGAZINE" a media that volunteers and works to improve the quality of life in society, create jobs, and increase incomes for the disadvantaged groups, foundations, and the unemployed. Established by the 22 years old, Arrund Archapilas, or Khun Ton, he focuses on the concept of social enterprise. With his way of thinking and approach, Ton became the managing director of Chill Chill Capitol Limited. He was sent abroad at the age of 12 and graduated with a bachelor degree in economics and political science from England. However, his interest lies in creating a magazine, with new creative ideas that are said to sustainably solve the social issues. His inspirations developed from the magazine "Big issue" in England that publishes and distributes to the homeless to increase salary and reduce general problems.

"Ton" started pursuing his dream by bringing in an experienced and skilful magazine editorial team for the purpose of sustaining his business, the donors, and the recipients. "Ton" believes in the good quality of a published work in order for the people to be willing to pay for the recipients (donation) permanently. Therefore, this lifestyle magazine genuinely focuses on the responses of the readers.

The method of BE in assisting others sustainably is by opening the opportunity for the unprivileged to begin earning with a 0 baht of investment. This is done through a training program with the sales team of BE. The outcome is 30 BE magazines will be given with no charge. Selling the whole pile would generate an amount of 1,350 baht as an initial fund. To raise funds in order to continue buying following issues would cost 25 baht per issue with the differential cost of 20 baht as a profit for the new life. "We do not ask them to stay with us forever. If you have no job, no money, then come first to BE and do the selling for the time being just to sustain life and make ends meet, until you are stably employed and you can leave. A number of people who approached us were able to save and use the fund to build up a small business of their own. On the other hand, if they face bankruptcy, then they are welcome to return to us. BE can be compared to a game console, even with the game over, you can simply press the button to start playing again."

AMNESTY CORNER

SAWASDEE KAH TO ALL OUR SUPPORTERS AND MEMBERS!

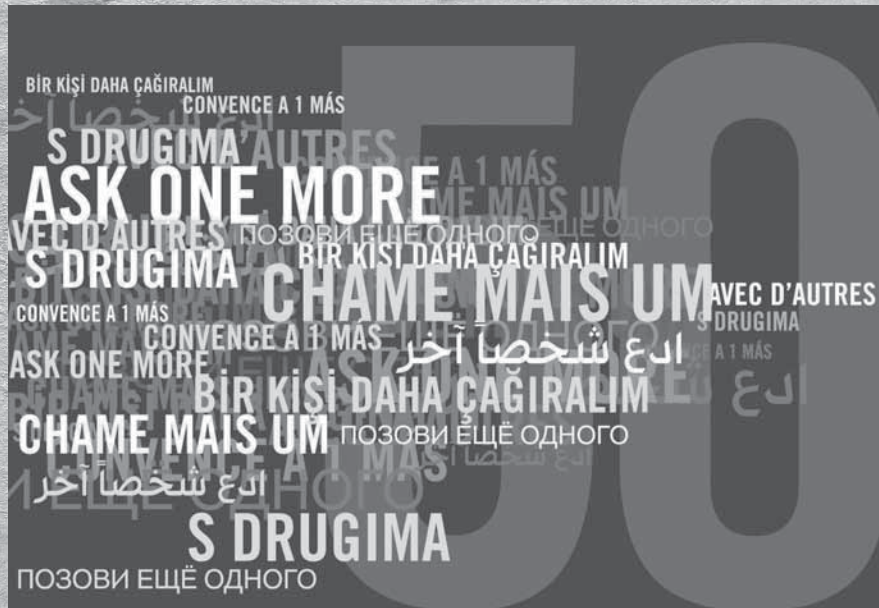
After all the hard work protect human rights together this year. Amnesty International Thailand would like to extend gratitude to all our supporters and members who helped us achieve so much this past year! We spread human rights awareness and action throughout our society, with great event including our AI@50, Free Zarganar, Abolish the death penalty, Freedom of Expression, Letter Writer Marathon on Shine a Light Day, numerous human rights activities and much more.

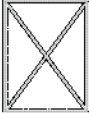

We'd like to appreciate the supporters and members who shine a lantern to celebrated Human Rights Day, who take action by online and offline on Free Zargana, Ending the death penalty and others campaign.

Once again, thank you for speaking out on behalf of human rights. Because our work is far from finished, and we know that everyone in the Amnesty International movement will not budge or tire until the human rights and liberties of every one in our word stops being the play-thing of the rich and the powerful, and becomes rock-solid reality. Believe us when we do that together we are making a difference.

Happy New Year,
Amnesty International Thailand Team

ASK ONE MORE

<h2>ASK ONE MORE</h2> <p>Please postcard to a friend and ask them to join Amnesty International Thailand.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>Dear _____</p> <p>Many of today's people being detained and arrested. I stand up for women's rights and freedom of expression. I fight to end extreme poverty and repression. I am a member of Amnesty International Thailand.</p> <p>Will you join me?</p> <p>Name _____</p> <p>Please send me more information about joining Amnesty International Thailand.</p> <p>Name _____</p> <p>Address _____</p> <p>City _____</p> </div>		 <p>Amnesty International Thailand 90/24 Ladprao Soi 1, Ladprao Road, Jomtien, Chatsat, Bangkok 10300</p>
---	--	---

Asking your family members, friends or work colleagues to join a worldwide movement to promote and protect human rights in Thailand and around the world by becoming a supporter / member of Amnesty International Thailand.

One More Member means millions uniting in common action. It means one more. It means we do not give up.

3-17 December 2011

Write for Rights Make a difference

Write a letter, send an SMS message or take action online and join thousands of activists in demanding that the rights of these individuals and communities are upheld.

Together we can bring about a real change in people's lives.

Christi Cheramie
USA

No chance of parole for juvenile offender

Inés Fernández Ortega and Valentina Rosendo Cantú
Mexico

Rape survivors seeking justice

Port Harcourt
Nigeria

Forced evictions may affect 200,000 people

Jean-Claude Roger Mbede
Cameroon

Imprisoned for alleged homosexuality

Women of Zimbabwe Arise (WOZA)
Zimbabwe

Crackdown on women activists

Fatima Hussein Badi
Yemen

Death sentence following unfair trial

Rajihar Manoharan
Sri Lanka

Student shot dead

Filep Karma
Indonesia

Imprisoned for raising flag

Yodok Political Prisoner Camp
North Korea

Thousands incarcerated in forced labour camp

Natalia Estemirova
Russia

Human rights defender murdered

Mohammad Sadiq Kabudvand
Iran

Journalist imprisoned

Hamad al-Neyl Abu Kassawiy
Saudi Arabia

Held without charge or trial

Jabbar Savalan
Azerbaijan

Student activist imprisoned

Halil Savda
Turkey

Conscientious objector facing prison

FREEDOM 15

AMNESTY INTERNATIONAL

www.amnesty.org/en/individuals-at-risk

LETTER WRITING MARATHON ON SHINE A LIGHT DAY

Every December hundreds of thousands of us mark International Human Rights Day by taking part in Write for Rights, Amnesty International's global letter writing marathon.

THE WORLD SHINES A LIGHT FOR HUMAN RIGHTS DAY

Across Thailand and around the world, hundreds of thousands of us mark International Human Rights Day by taking part in Write for Rights, Amnesty International's global Letter Writing Marathon.

6 DEC , PUTTHAISONG SCHOOL, BURIRAM

**9 DEC,
CHIANGRAI RAJABHAT UNIVERSITY,
CHIANG RAI**